

народен Юл

ВЕСТНИК НА ВОЕННО-МОРСКИТЕ СИЛИ

СТАЛИН, 30 март 1951 г. Год. VII бр. 12

В народната маса ние (комунистите) все пак сме капка в морето, и ние ще можем да управляваме само тогава, когато правилно изразяваме онова, което народът съзнава. Без това Комунистическата партия няма да води пролетариата, а пролетариатът няма да води след себе си масите, и цялата машина ще се разтури.

СТАЛИН

Да укрепваме връзките на Партията с трудещите се, взаимодоверието между комунистите и безпартийните *)

Обнародването вчера на съанициите на „Работническо дело“ постановление на Централния комитет на Комунистическата партия против извращенията на партийната и правителствена политика в Кулска околия и в село Ябланица — Тетевенско, задължава всички партийни организации да следят за приредените в него факти и необходимите изводи.

За какво свидетелствуват тези факти?

Те свидетелствуват не само за това, че Кулският и Тетевенският околийски комитети на Партията не следят за положението в околията, не изучават и, поради това, не познават местните дейци, но и за това, че Кулският околийски партийен комитет е откъснат от партийните селски организации в околията, не ги ръководи на дело; че Тетевенският околийски партийен комитет има слаба връзка с редица села в околията, не ги държи винаги в полето на своето зрение; че някои партийни селски организации в тези две околии са откъснати от трудещите се селяни. Те, тези факти, свидетелствуват за неблагоприятно положение на работата на редица села в Партията в Кулско и Тетевенско, за неизпълнение от тяхна страна на партийните решения. Те свидетелствуват за слаба партийно-политическа работа, за това, че вниманието на околийските ръководства не е било насочено към постоянно, настойчиво и търпеливо разясняване на партийната и правителствена политика, към неотклонно укрепване на връзките с трудещите се селяни.

Главният недостатък на партийното ръководство в двете околии, за които става дума в постановлението на Централния комитет, е слабостта на партийно-политическата работа на село.

В що се състои тази слабост? Състои се тя в липсата на правилен подход към безпартийните трудещи се селяни. Отделни комунисти още не гледат на тях като на равни, гледат ги отгоре надолу, не се прислушват към техния глас, не се учат от тях, не ги ръководят, а ги командуват.

На въпроса за взаимотношението между партийните и безпартийните ЛЕНИН и СТАЛИН винаги са обръщали най-голямо внимание и го считат за най-важен въпрос на нашата партийна политика. Между комунистите и безпартийните трудещи се селяни е необходимо да съществува, по израза на ЛЕНИН, взаимодоверие. Но може ли да има такова взаимодоверие там, дето партийните хора гледат отвисоко на безпартийния, не се считат с него, пренебрегват го, оприличават го на същество, което трябва само да слуша и да изпълнява?

Може ли да има такова взаимодоверие там, дето, вместо убеждение и ръководство, основано на убеждението, партийният член само администрира, нарежда, запоява, не иска да чуе друго мнение, не търпи никаква критика, не се вслушва в гласа на безпартийния?

Не, не може. „Но доверие — учи другарят СТАЛИН — от страна на безпартийния селянин не може да има там, дето не умеят да подхождат към него като равен към равен. В такива случаи, вместо доверие, се получава недоверие, при което работата

нерядко се свършва с това, че между Партията и безпартийните се създава глуха стена, Партията се откъсва от масите, а спойката между работниците и селяните се превръща в разединение.“

Необходим е отзивчив подход към селяните. До каква степен е необходим отзивчив подход към селяните може да се види от следната забележка на другаря СТАЛИН, която намираме в неговата реч пред секретарите на селските ядки от 22 октомври 1924 година. Другарят СТАЛИН казва:

„За характеристика на това, доколко неотзивчиво понякога подхождат към селяните, следва да се кажат няколко думи за антирелигиозната пропаганда. Понякога някои другари разглеждат селяните като философско-материалисти, считайки, че е достатъчно да се изнесе лекция по естествознание, за да се убеди селякът, че бог не съществува. Те не разбират често пъти, че селякът гледа на бога по хазайски, т. е. селякът понякога не е против и да се откаже от бога, но често го няма в съзнанието му. Той го знае, може пък бог и всъщност да съществува, няма ли да е по-добре да се задоволят и комунизмът и комунистите, и богът, та да е по-сигурно за стопанството.“ Който не взема под внимание тази особеност на селската психология, той нищо не е разбрал във въпроса за взаимоотношенията между партийните и безпартийните, той не е разбрал, че по въпросите на антирелигиозната пропаганда се изисква предпазливо отношение даже към предразсъдъците на селянина.“

Отзивчиво отношение към селяните е необходимо не само по въпросите на антирелигиозната пропаганда. Другарят СТАЛИН учи, че такова отзивчиво отношение е необходимо по всички въпроси и особено по въпроса за кооперирането.

Следва да подчертаем също така, че при нашите условия част от въпроса за правилното отношение към селяните представлява съвместната работа на партийните организации със земеделските дружини. Но има все още такива членове на Партията на село, които не разбират или не искат да разберат значението на съвместната работа със земеделците, не полагат усилия да укрепват връзките с тях в борбата за общото наше социалистическо дело, против неговите врагове. Такова отношение към членовете на Българския земеделски народен съюз, който върви рамо до рамо с Комунистическата партия, няма нищо общо с партийната политика.

Силата на Партията е в нейните връзки с трудещите се, с безпартийните, които са огромното мнозинство в народа. Партия, без такива връзки, не може да има траен успех. Колкото по-силни и постоянни са тези връзки, толкова по-големи ще бъдат успехите на Партията.

Трябва да се знаят и помнят думите на ЛЕНИН, казани на XI конгрес на Болшевишката партия, а именно:

„В народната маса ние (комунистите) все пак сме капка в морето, и ние ще можем да управляваме само тогава, ко-

гато правилно изразяваме онова, което народът съзнава. Без това Комунистическата партия няма да води пролетариата, а пролетариатът няма да води след себе си масите, и цялата машина ще се разтури“ (цитираме по СТАЛИН).

Трябва да се знаят и помнят думите на другарят СТАЛИН, че силата и непобедимостта на болшевишкото ръководство е във връзките на Партията с масите, в нейната готовност и способност да се вслушва в техния глас.

„Може да се признае за правилно — казва другарят СТАЛИН, — че докато болшевиките запъзват своята връзка с широките маси на народа, те ще бъдат непобедими. И обратното, достатъчно е болшевиките да се откъснат от масите и да загубят връзките си с тях, достатъчно е само да се покрийат с бюрократическа ръжда за да се лишат от всякаква сила и да се превърнат в нищо.“

Древните гърци в системата на своята митология са имали един знаменит герой — Антей, който бил, както разказва митологията, син на Посейдон — бога на моретата, и на Гея — богиня на земята. Той бил особено привързан към своята майка, която го родила, откърмила и възпитала. Няколко героя, когото той — този Антей — да не можел да победи. Смятали го за непобедим герой. В какво се състояла неговата сила? Тя се състояла в това, че всеки път, когато борбата с противника ставала много тежка за него, той се допирал до земята, до своята майка, която го родила и откърмила, и получавал нова сила. Но той имал все пак своето слабо място — опасността да бъде някакъв начин откъснат от земята. Враговете знаели тази негова слабост и го дебнели. И ето че се намерил враг, който използвал тази негова слабост, и го победил. Това бил Херкулес. Но как го победил той? Той го откъснал от земята, дигнал го във въздуха, отнел му възможността да се допира до земята и го залушил по този начин във въздуха. Аз мисля — казва другарят Сталин, — че болшевиките ни напомнят героя от гръцката митология — Антей. Те също като Антей са силни с това, че не губят връзката със своята майка, с масите, които са ги родили, откърмили и възпитали. И додето те са свързани със своята майка, с народите, те имат всички шансове да останат непобедими.

В това е ключът на непобедимостта на болшевишкото ръководство.“

А у нас все още има такива партийници, които мислят, че да ръководиш, това значи само да изпращаш писма и циркуляри, да се разпореждаш, да глобяваш, да наказваш, да запояваш и командуваш. Има все още у нас такива, които намират за излишно да разясняват, да убеждават, да си „губят времето“ с безпартийните! Кулският и Ябланицкият случаи показват нагледно това.

Без правилен подход към безпартийните селяни, без премахване до край на командването спрямо селяните, без максимално развитие на народната демокрация на село и максимална гъвкавост в поли-

тическото и организационно ръководство, не могат да бъдат премахнати извращенията на партийната и правителствена политика, не може да се укрепи здраво партийното влияние на село.

Трябва да се разбере от всички, че не може да се ръководи само с разпореждания. Трябва да се разбере от всички, че е необходимо да се убеждават безпартийните, да им се разясняват въпросите, да не се желят усилия и време за това — търпеливо, настойчиво, и възможно най-разбран, народен език да им се разяснява, да се убеждават в правилността на нашата политика, така да се постъпва, че те на собствен опит да се убеждават в правилността на партийната и правителствена политика.

Леко ли е това? Не е леко. Но къде е казано, че комунистът трябва да избира лекото? Къде е казано, че всичко, което е просто и леко, е хубаво и правилно?

Главното е — около работническата класа и Комунистическата партия да бъдат крепко сплотени трудещите се селяни-кооператори и некооператори.

Главното е да строим и построим социализма заедно със селяните, „впряг“ на могщата подръжка и помощ на великия Съветски съюз. В това е главното. И партията работи и взема всички мерки, за да се изпълни тази главна задача. Тя възпитаваша своите членове в духа на тази задача. Ония, които не искат да работят в този дух — тяхното място не е в редовете на Партията.

Слабостите на партийно-политическата работа в Кулска и Тетевенска околии се състои още в това, че там не във всички села са укрепени здрави ядра от политически просветени комунисти, които да сплотят около себе си широк актив от безпартийни и членове на Земеделския съюз се яни.

Необходимо е да се осъществяват партийните решения за издигане политическото равнище на селските комунисти, за издигане политическата и стопанска квалификация на нашите се ски активисти и ръководни кадри.

Може ли да се осъществява партийно ръководство на село сега, ако селските комунисти са политически безграмотни, не познават и не разбират стопанството, не знаят поне агротехническия минимум?

Не, не може.

За да се ръководи, трябва да се знае.

Трябва да се знае партийната и правителствена политика. Трябва да е на лице и умение да се води и ръководи стопанството. Какъв авторитет може да има на село комунист, който не само не умее да обясни политическото положение, партийните и правителствени решения, но и сам нищо не разбира от стопанството, не умее да посъветва селянина по стопанството? Може ли да се ползува с уважение партийен член на село, който, като отделен стопанин или като член от трудово-кооперативно земеделско стопанство, не работи добре, сам не е пример на прилежен, трудолюбив и разумен работник? Такъв комунист никакъв авторитет не може да има на село. Такъв партийен член не може да бъде уважаван от селяните.

Селските комунисти трябва да залегнат да се учат, да изучават селското стопанство, да вникват във всички подробности на стопанското строителство, на трудо-

вото кооперативно земеделско стопанство, да са политически и стопански грамотни и да умеят да предават своите знания на селяните, да бъдат за селяните свои хора — търсени, уважавани, обичани. Селските комунисти — на политическо учение, и работа за овладяване на агротехническите знания — такава трябва да бъде задачата: Трябва с всички сили да се издига политическото равнище на селските комунисти и селските партийни организации. От това зависи здравината и трайността на връзките на Партията със селяните.

Такъв е изводът от Кулския и Ябланицкия случаи.

Слабост на партийно-политическата работа на село в Кулско и Тетевенско се състои и в това, че не се разгръща масова работа около практичските въпроси на селото, че народните съвети не са още оживени не са още пълнокръвни местни органи на народната власт. В тяхната работа не се привличат селяните, за да участвуват в управлението на селото.

Може ли да се създаде около партийните организации на село широк актив от безпартийни селяни, ако не се разгръща масова работа около практичските въпроси на селото, ако селяните не се привличат — чрез Отечествения фронт, чрез комисииите на Народния съвет — в решенията на местните въпроси и в изпълнението на тези решения, в управлението на селото? Не, не може.

Другарят СТАЛИН учи, че политическата активност на селяните трябва да намира израз в непрекъснатото им участие в управлението на страната. А това става чрез привличане на селяните в работата на Народните съвети, защото и у нас Народните съвети са органи на спойката между работниците и селяните.

Другарят СТАЛИН учи, че оня, който иска политическата активност на трудещите се селяни да не се изпълзва от ръководството на Комунистическата партия, той трябва да вземе всички мерки, за да бъдат селяните въвличани в работата на Съветите, да бъдат Съветите поставени на нозе, да бъде тяхната работа пълнокръвна.

Ние не можем да оставим без внимание каквото и да било отслабване на връзките на Партията с трудещите се. Връзките с трудещите се — в това е силата на Комунистическата партия. Другарят ГЕОРГИ ДИМИТРОВ ни е завещал да бъдем внимателни, отзивчиви към нуждите на народа, да се вслушваме в народния глас, не само да учим трудещите се, но и да се учим от тях, бързо да поправяме допуснатите грешки и слабости. На това звет Комунистическата партия е върна и ще бъде върна докрай!

Трябва с най-голяма енергия да се заловим така да укрепим партийната работа и връзките на комунистите с трудещите се, че нашата слава Партия, която има зад гърба си полувековна героична история, която е изкована и възпитана от такъв велик син на българската работническа класа, като ГЕОРГИ ДИМИТРОВ, да стане още по-непристъпна за враговете, още по-близка на трудещите се крепост на марксизма-ленинизма, на непобедимото дело на ЛЕНИН и СТАЛИН.

*) Уводна статия на „Работническо дело“ от бр. 79 1951 г.

ДА СЛУЖИМ И СЕ ОБУЧАВАМЕ ПО УСТАВИТЕ

Уставите са основни документи, които играят огромна роля в многообразния живот и дейност на военнослужащите. Те са здравата основа, върху която се гради обучението и възпитанието на войската.

Уставът — учи другарят Сталин — това не е заповед имаща сила за кратък срок. Уставът — това е сборник от закони за Червената армия за дълги години.

Дълбокото разбиране духа на устава в значителна степен определя служебната дейност на всеки военен. При оценка дейността на подчинените си необходимо е да установим, до колко те знаят уставите и неотклонно провеждат тяхното практическо изпълнение.

Всеки убеден патриот във войската трябва да се провикне от съзнанието, че за да изпълни дълга си към Родината, към Партията и народа, той трябва да знае уставите, да живее и служи по тях. Така той ще бъде истински борец за мир срещу злодеите империалисти от Уол Стрийт, които подготвят трета световна война. Точното спазване на уставите се явява основно условие за успешна военна и политическа подготовка.

Поделението, което командва офицерът Пигулев има отлични и добри оценки в подготовката. Този резултат

е получен, понеже командирът добре знае и изпълнява уставите и наставленията. Непрестанно учи и възпитава подчинените си да служат по уставите, вискателен е за изпълнението им.

Обаче все още има командири, които добре знаят уставите, но във всекидневната си практическа дейност правят отстъпки и затова подчинените им не живеят и служат по уставите и допускат нарушения.

Офицерът Стефанов не висква подчинените му офицери и старшини да провеждат занятията строго по уставите. В поделението на офицера Нацкин матросите не се възпитават настойчиво в дух на лична отговорност за защита на Родината. Пуснатият от това поделение в домашен отпуск матрос Христо Петков Янчев закъснява, понеже не успял навреме да се снабди с документи от Селсъвета. Той не е бил упорит в искането на тези документи и най правилно би постъпил да потърси съдействието на партийната организация, но на време да се завърне в поделението, чувствайки основното си задължение, че той е защитник на Родината — Народната Република България, и като такъв е необходимо да бъде неотклонно на своя пост.

Уставът ни задължава постоянно да усъвършенству-

ваме своите военни и политически знания, да повишаваме нашето военно майсторство и политическото съзнание, да станем пълноценни защитници на строящия се в нашата страна социализъм.

Нашите другари работници в индустрията достигат и надминават дадените пред Партията и другарят Червенков обещания за наднормено производство. Труещите се селяни следвайки техния патриотичен пример, работят в ТКЗС и обещава да получат рекордни добиви.

И ние, бойците в редовете на Народната войска, се включваме в това съревнувание, чувствайки се задължени, че трябва да пазим мирния социалистически труд на другарите работници и труещите се селяни. С овладяване уставите, правилното им и безотклонно изпълнение в нашата всекидневна практическа дейност, ние непрестанно ще се борим за високи показатели, за да бъдем винаги готови на своя пост за запазване мира срещу ненавистните разбойници — империалистите от Уол Стрийт — подпалвачи на трета световна война.

На работа за овладяване на уставите!

Да живеем и служим уставно!

кап. II ранг Кутевски

Задълбочено да разучим решенията на II-рия конгрес на ДСНМ

Една от основните задачи стоящи пред партийно-политическия апарат е разучаването решенията на II конгрес на ДСНМ. Към това са насочени усилията на политработниците, партийните и младежки организации.

В съединението на офицера Попов някои младежки организации са се отнесли с необходимата сериозност към тази задача и имат добри резултати. При тях сбирките по разучаване конгресните материали минават по-организирано и по-задълбочено.

Добре работи, например, групата на др. Асен Иванов при разучаване резолюцията по отчетния доклад. Участващите матроси бяха запознати цялостно с положението застъпени в резолюцията, след което ръководителят се спря на основните моменти от нея, свързвайки ги със задачите стоящи пред тяхното поделение. Резултатите бяха на лице. Вземайки думата, другарят Кънчевски отбеляза: „Борбата за мир е най-важната задача, която конгресът поставя пред нас. Матросите от нашето поделение ще се подпишат до един за мира. Но, ние военнослужащите най-добре ще защитаваме мира, като непрестанно повишаваме нашата бойна и политическа подготовка“.

Изказвайки се др. Йорданов, командир на кораб, разясни на своите матроси, че те най-добре ще се включат в изпълнение решенията на конгреса, като положат всичките си младежки сили за предсрочното ремонтиране на техния кораб и в кратки срокове настигнат своите другари отишли напред в подготовката си.

Сразнително добре премина сбирката на групата с ръководител др. Петър Ст. Денчев. Др. Денчев се бе подготвил добре по доклада на II конгрес. Но той се спря много повърхностно на положението застъпени в самия доклад, като много повече

време отдели за състоянието на тяхното поделение. Разучавайки решенията на конгреса, ние трябва да ги свързваме с нашата действителност, но не за сметка на самите решения, със засенчване на основните положения в тях, в резултат на което присъстващите не могат да разберат за какво точно се говори в решенията на конгреса. Именно, така се получи в групата на др. Денчев, поради което и не станаха съществени изказвания.

Още по-слабо се провежда разучаването на конгресните материали в организацията на ДСНМ със секретар др. Славчо Василев, където целият отчетен доклад беше разгледан наведнъж и то само за 15—20 мин. Разбира се другарите от организацията на др. Славчо Василев, едва ли биха могли да кажат, че докладът при тях е вече разучен.

Такива слабости се срещат и в другите организации на ДСНМ в съединението на офицера Попов. Те се дължат на това, че самият Политотдел при съединението е дал неправилни указания, щото целият отчетен доклад и резолюцията по него да се разгледат само на две сбирки на групите. При такова положение не може да се очаква задълбочено разучаване на решенията, а претупване на същите.

Горепосочените слабости трябва да се вземат под внимание от организациите на ДСНМ и партийно-политическия апарат в другите поделения, за да не се повтарят.

Необходимо е, отчетният доклад да се разучи на три или най-малко на две сбирки, резолюцията също на две сбирки, задълбочено при добра подготовка на ръководителите, ако искаме решенията на II конгрес на ДСНМ да бъдат добре усвоени от членовете на ДСНМ, което ще гарантира и тяхното правилно изпълнение.

Ст. лейт. Желев

НАРУШЕНИЕ НА ГАРНИЗОННАТА ДИСЦИПЛИНА

Въпреки многократните напомнания на военния командант за най-строго съблюдаване и спазване на установения ред и дисциплина в гарнизона, отделни единични случаи говорят за наличието на недоброе съвестност от страна на някои военнослужащи, които в една или друга степен вършат нарушения и извращения на военната дисциплина и по специално на установената такава в гарнизона.

Преди известно време ка-

питан-лейт. Иванчев срещнал на улицата ст. лейт. Георги Станев и лейт. Г. Антонов, като първият му отдал чест ваяло и неуставно, а вторият въобще не отдал.

Кап. лейт. Иванчев спрял лейт. Антонов и му наредил да се яви на командира си, на когото да доложи за извършения пропуск по отношение на чинопочитанието. В това време лейт. Станев се намесил в разговора и заявил, че той е командир на лейт. Антонов и той ще от-

говаря за случая. Също така лейт. Станев си позволил да прави забележки по адрес на кап. лейт. Иванчев и въпреки нарежданията на последния да се върне си отишел.

Този факт, както и други подобни, представляват груби нарушения на военната дисциплина и установената законност във войската.

Нужно е всички военнослужащи да си вземат добра бележка от горепоместения факт.

Колективът отличник пред труещите се от кв. „Хр. Ботев“

Художественият колектив при ВМС — първи отличник от общовойсковия преглед на художествената самодейност — изнесе своята програма на 28 и 29 т. м. пред труещите се от кв. „Христо Ботев“ и ДИП „Метал“. Текстилците и металистите на гр. Сталин посрещнаха с искрен възторг представителите на нашия Военно-морски флот и аплодираха техните високи постижения в областта на художествената самодейност.

Работниците от Ф-ка „Метал“, на които същия ден бе връчено преходното знаме на Министерството на промишлеността, оказаха топъл братски прием на матросите

—самодейци. Съветските маршове и народните песни, изпълнени от хора с диригент мл. лейт. Генчев, бяха изпратени с продължителни ръкопляскания, а тракийските хора и матроските танци на танцовата трупа бяха бисирани.

От името на работническия колектив самодейците бяха поздравени от др. Малджиев — ръководител на производствена бригада. Той приветствава в тяхно лице верните защитници на родните брегове и изказа пожелание колективът да посещава по-често тяхното предприятие, за да укрепне още повече здравата връзка между

труещите се и Народната армия.

Лозунгите, „Да живее нашата работническа класа“, „Да живее народната армия“, бяха подети от всички присъстващи.

Др. ст. лейт. Станимиров благодари за топлия прием, оказан на колектива и изрази готовността на матросите и войниците да бранят социалистическия труд на нашата работническа класа.

На 31 т. м. художественият колектив при ВМС ще изнесе нова естрадна вечер на Червения площад за труещите се от околните квартали

Ред. Калешев

Първенците от общовойсковия преглед на войнишката художествена самодейност

Специалното жури определи първенците от състезанието както следва: първенец колектив — сборният представителен колектив — Пловдив с диригент ефрейтора Ж. Ковачев; хор без оркестър на Народното военно-морско училище с диригент В. Иванов; народен оркестър — гъдуларския оркестър на Пловдив; танцова трупа — при сборния представителен колектив — София, и военно-учебните заведения с ръководител курсант К. Надов; физкултурна група — при сборните представителни колективи на София и Пловдив.

Старшина II степен Мусанов
рецитатор — първенец

Борбата за високи показатели в боевата и политическа подготовка — борба за запазване независимостта на социалистическата Родина!

Движението на отличниците — високо патриотично движение

Като отприщен бент близна ентусиазмът на народните маси, които наистина превръщат труда от непосилно бреме в песен. Ударници, рационализатори, тежкотоварници, многозабойници — непрекъснат низ от герои на труда, носители на нови, прогресивни методи на работа, имена, с които се гордее трудовият народ.

Народната войска и народният флот, плът и кръв от своя трудов народ, стоят на верна стража в защита на мирното строителство. С всеки нов ден те подобряват своята боева и политическа подготовка, усвояват непрекъснато сталинската военна наука да се побеждава и по примера на бойците и командирите от братската Съветска армия и Военно-морския флот, разгръщат в своите редове все по-масовото и широко патриотично движение на отличниците в боевата и политическа подготовка, което е равно на движението на ударниците в производството.

Движението на отличниците у нас, във Военно-морските сили, е сравнително ново, но в кратко време то доби широк размах и борбата за това високо звание обхваща все повече матроси, старшини и офицери.

„Всеки боец и командир може и трябва да бъде отличник в боевата и политическа подготовка“ — се казва в заповедта на Министъра на Народната отбрана. И наистина — голяма чест е за всеки матрос, старшина и офицер да бъде носител на званието отличник в боевата и политическа подготовка. Отличник — това значи истински подготвен, съзнателен и дисциплиниран защитник на Родината, на когото тя може да се уповава в решителни моменти. Отличник — това значи действително изпълнен дълг към трудовия народ, който вярва и разчита на своите синове в армията и флота, че те ще опазват мирното му строителство от англо-американските империалисти и техните слуги.

Възпитанието и израстването на отличниците в боевата и политическа подготовка, това е сега основна задача за всеки командир, политработник, партийна и младежка организация във ВМС. Мерило за състоянието на боеспособността на всяко поделение и част сега е количеството на отличниците в тях. И трябва да се знае, че движението на отличниците в боевата и политическа подготовка не е самоцел — то именно напълно допринася щото народният ни флот да бъде в

състояние да изпълни поставените му от Партията, Правителството и народа задачи.

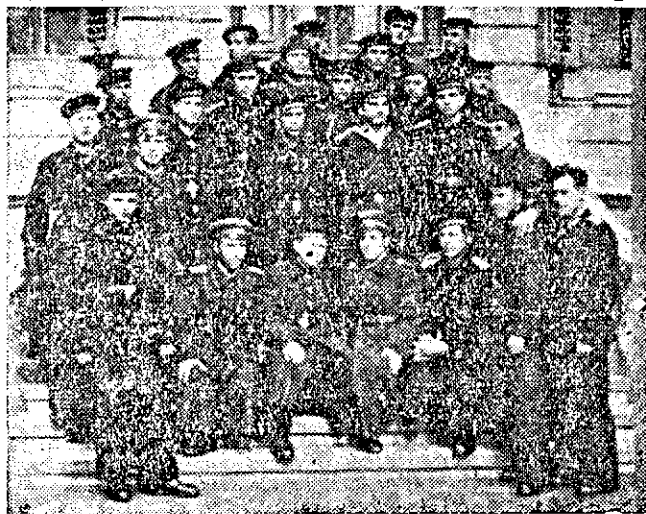
Формите за работа с отличниците могат да бъдат най-различни, но в резултат от тях — отличниците трябва да бъдат най-знатните хора в поделението, имената им да се знаят от всички, таблата с портретите им да са на най-видните места в клубовете, класовете, помещенията, без тях да не бъде ни един президиум на тържествено събрание, техният опит да се прави достойно на останалите бойци и командири, за успехите им да се разказва на ударниците от производството, на организациите от които са дошли във флота, на близките и родителите им. Добра е била, например, инициативата в поделението на офицера Чомаков, където са организирани съвместно с Градския комитет на БКП в гр. П. среща между отличниците в боевата и политическа подготовка с граждански организации, на която отличниците са разказали за своята работа и успехите в подготовката си като отлични защитници на социалистическата си Родина, а гражданските организации са поднесли подаръци на тях, които охраняват от империалистическите хищници техния мирен труд.

Трябва да се помни: за матрос, старшина, офицер — най-голям позор е да се провали като отличник, т. е. да му бъде отнето — като недостоеен да го носи — това високо звание. А такива случаи у нас във ВМС все още има. В частите на офицера Попилиев, Станчев ред отличници изгубиха качествата си на такива. Затова и цялата политико-възпитателна работа с отличниците трябва да бъде така насочена, щото да не позволява в никакъв случай това да става. Вечери на отличниците, конференции по специалности, конкурси, демонстрационни опити, празненства, награди и пр. — всичко да сочи за непрестанни грижи и растеж на отличниците в боевата и политическа подготовка. В частта на офицера Койнов например на отличниците са били тържествено връчени специални лентички, с надпис „Отличник“ и това е дало много добър резултат.

Прочие, на работа, по примера на братята ни от славните Съветски Военно-морски сили, да активизираме още повече движението на отличниците в боевата и политическа подготовка, за да оправдаем най-пълно доверието и надеждите на нашия трудов народ.

Кап. лейт. Ст. Бобев

ЗАМИНАВАНЕ НА ОТЛИЧНИЦИ ЗА ОБЩОВОЙСКОВИЯ СБОР

По случай заминаването на отличниците от поделението на ВМС за общовойсковия сбор на 27 март т. г. в концертната зала на ДНФ — гр. Сталин се състоя кратко тържество. Офицерът Трифонов поднесе приветствие към отличниците от

страна на командира на ВМС, както и от свое име и пожела сбора действително да стане преломен момент в развитието на високопатриотичното движение на отличниците. Приветствие също така поднесоха др. Георги Пандов от името на

Отличник — рационализатор

В частта на офицера Минков служи старшина II степен Димитър Георгиев Бързалияски. За добри и отлични показатели в бойната и политическа подготовка Бързалияски е удостоен със званието отличник. Неговата снимка не слиза от таблото на най-достойните и уважаваните хора на поделението — отличниците.

Бързалияски е съзнателен и дисциплиниран военнослужащ. За тия негови качества другарите му го избраха за член на полковото ръководство на ДСНМ. Бързалияски обича своята специалност и кораба на който служи. С усърдие и любов той се грижи за него и за материалната част на своя боеви пост. Тук Бързалияски работи упорито, с желание и самоинициатива. В свободното от занятия време старшина II степен Бързалияски изработи дървени поставки за вързалата на кораба, направи металически поставки за фут-шока и куките, окова дървения фундамент на котвата с ламарина, направи десния щит на борто-

вата светлина, ремонтира пирамидата за автоматите и дървения трап за матроския кубрик. Последната работа на „Бързака“ — както другарите му приятелски го наричат — е направата на чохъла за основанието на катерния прицел. Новото „изобретение“ на Бързалияски е малка и проста ламаринена кутийка — сюрикована отвътре и боядисана с цвета на рубката — отвън. До сега на нейно място се развяваха от вятъра най-различни видове хартия и парцали, стичаше се разтопен грес и масло. Сега бойната рубка е чиста, пригледна, разкрасена. Основанието на прицела сигурно е предпазен от ръжда и окисляване, пести се грес и масло.

Въведението на Бързалияски добре оцениха неговите другари и командири. След една седмица „колегите“ на Бързака поставиха на своите кораби нови и красиви металически кутии — предпазвачи основанието на прицела. Командира на кораба изказа служебна благодарност на др. Бързалияски, посочи го за пример предличния състав и го наградил с непорядно увольнение в гарнизонен отпуск. При раздаване подаръците на трудещите се от Сталински окръг в нашето поделение, старшина II ст. Димитър Г. Бързалияски бе награден с оригинално цигаре и кутия цигари.

Матроси, като отличника — рационализатор старшина II степен Бързалияски са гордост за партията, командирите и организацията на ДСНМ.

лейт. Иван Р. Кънчев

Градския комитет на БКП, др. Пенчо Петков от името на Окръжния и Градски комитет на ДСНМ и курсантът Попов от името на всички матроси и войници — другари на отличниците, които също се стремят да повишат своята подготовка и да заслужат високото звание — отличник.

На приветствията отговори ст. курсант Цветан Абрамов. Той обеща от името на отличниците, че те напълноценно ще използват своето време, ще се поучат от опита на другарите от другите поделения и след завръщането си ще могат да окажат действителна помощ на своите командири и другари в борбата за създаване на масово движение на отличници по бойната и политическа подготовка.

Краткото тържество завърши при задушевна атмосфера и отличниците изпратени до гарата, заминаха за столицата.

По кораби и части

На 22 т. м. матросът Костадин Василев Господинов, от поделението на офицера Попилиев намери в една шлюпка портмоне с 7,000 лева и други важни документи, които незабавно предаде на собственика им — др. Георги Стоименов.

За този доблестен акт, на матроса Костадин В. Господинов бе направена служебна похвала от страна на командването.

Ст. II ст. Апостол Апостолов

* * *

На 25 т. м. в ДНФ се състоя другарска среща между матросите отличници от поделението с ЗКПЧ др. Карагюлев и девойките отличнички и активистки на ДСНМ от медицинския институт.

Срещата протече под лозунгите: „Да си отличник — значи да се бориш за мир“ и „Един болен по-малко — един бранител на Родината повече“.

Ставрев

* * *

На 24 март 1951 година в село „Н“ бе устроена другарска среща между членовете на ДСНМ от поделението на офицера Станчев и членовете на ДСНМ от селото.

Радостни и доволни членовете на местната организация благодариха на членовете на Димитровския съюз от народната войска, като ги поканиха и за в бъдеще да устройват другарски срещи, които ще служат за създаването на нерушими връзки между членовете на ДСНМ от поделението и тия от селото.

Зидаров

Да държим високо знамето на мира

Мощното световно движение за мир се създаде, като опора срещу приготовленията за нова световна война. Ръководната роля в това движение се пада на Съветския съюз и на неговия мъдър вожд — другаря Сталин.

Отговорите на редица въпроси от външно-политически характер, които другарят Сталин даде в беседата си с кореспондента на в. „Правда“, се стовариха като тежък удар върху главите на обезумялите и самозабравилите се американо-английски гангстери — подпалвачи на нова световна война.

С пронацелна яснота другарят Сталин разобличи империалистическите клеветници и вдъхна увереност в запазването на мира.

„Мирът ще бъде запазен и заздравен — казва другарят Сталин — ако народите поемат делото за запазване на мира в своите ръце и го отстояват до край“...

„За това широката кампания за запазване на мира, като средство за разобличаване на престъпните машини на подпалвачите на война има сега първостепенно значение“.

Мъдрите указания на великия Сталин мобилизират трудещите се и всички честни хора от целия свят в активна борба за запазване на мира.

Обръщението на Световния съвет на мира за сключване Пакт на мира, между петте велики държави, е нов израз на волята на народите, желаещи да живеят в мир, разбирателство и положат всички усилия за обуздаване подпалвачите на война.

В тази гигантска борба на народите за мир, нашият народ отдава цялото си вни-

мание и сили. Всеки честен гражданин разбира добре, че само в мир, може да запази своето семейство от ужасите на войната, може да изгради материалното си благополучие и възход на нашата Родина.

В чест на мира ударници, рационализатори, от производството, бригадири и трактористи от ТКЗС, МТС, служаци по учреждения, поемат обещание за извоюване на нови производствени успехи.

Военнослужачите от нашата народна армия и ВМС, като израз на своята верност към своя народ и Родина, високо издигат знамето на мира и непоколебимо стоят на стража, срещу подпалвачите на нова война.

Партията, народът, мирът и нашата верност към великия Съветски съюз изискват от нас, матроси и командири, все по упорито и твърдо да работим за усъвършенстване и постоянно подобряване на бойната ни и политическа подготовка.

В предстоящата акция за събиране подписи под обръщението на Световния съвет на мира, нашият народ ще продемонстрира своето единство и сплотеност — своята твърда и непоколебима воля за отстояване делото на мира и социализма.

Нашата народна армия и военно-морски флот, като верен защитник на интересите на своя народ, ще подкрепи тази акция и всички до един ще сложат своите подписи под обръщението на Световния съвет на мира, с което ще изразят своята готовност да бранят делото на мира и строителството на нашата социалистическа Родина.

Кап. III р. Василев

Младежка среща по случай седмицата на световното младежко движение

По случай Световната младежка седмица, по инициативата на ОК на ДСНМ, бе организирана голяма младежка среща в околностите на гр. С. На срещата присъстваха младежи от селата С. Н., гр. С. и бойците от частите на офицерите Борисов, Александров, Обретенов и Попов. Тържествената среща бе открита от художествения колектив при Градския комитет на ДСНМ. Доклад за Световното младежко движение и решенията на Световния съвет на мира изнесе член от бюрото на ОК на ДСНМ. Младежите изслушаха доклада с голямо внимание и изпратиха с бурни ръкопляскания и скандиране последните думи на докладчика:

„Да живее първият борец за мир — Сталин!“

„Да живее нашият любим Министър-председател другарят Вълко Червенков!“

Няколко минути околността бе огласяна от младежките скандирания: „Сталин! Сталин, Сталин, Сталин“, „Червенков, Червенков, Червенков!“

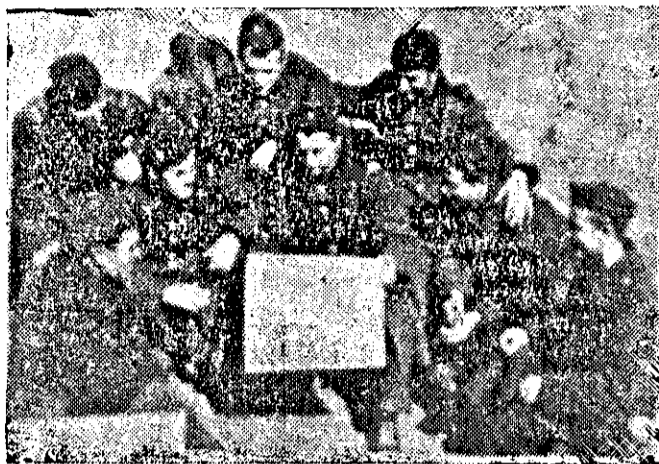
След доклада бе изпълнена литературно-музикална програма от бойците. Дълго време се извиваха кръжни хора. Младежите опознавайки се разговаряха другарски.

При повишен дух и настроение младежите от града, селото и казармата изразиха своята твърда вяра да се борят за запазване на мира. На края бяха изпратени телеграмми до ЦК на БКП, до ЦК на ДСНМ и до СФДМ.

ефр. Ангел Йорданов

Нова решителна стъпка към изграждане на социализма

„Аз и моите другари ще работим през всяко време...“

Матроси и войници, старшини и офицери, на състояните се събрания-митинги, горещо приветствуват грижите на Правителството изразени в постановлението на Министерския съвет и ЦК на БКП за отменяването на купоните за промишлените стоки, намаление на цените и преминаване към открита

свободна търговия. Те твърдо заявяват, че ще се борят смело срещу всички врагове, които се опитват да спъват социалистическото развитие на нашата страна.

Матросите от кораба „Б“ сериозно разучават постановлението на Партията и Правителството. Старшина II степен Костадин Юкозов чете

Премахването на купонната система за промишлените стоки показва успехите на социалистическото строителство у нас

Личният състав при поделението на офицера Милушев посрещна с задоволство министерското постановление за премахване на купоните за промишлените стоки и увеличение на заплатите.

Във връзка с това, на 21 т. м. се състоя събрание на което присъства целият личен състав.

Доклад изнесе др. Христов. — ... „Премахването на

купонната система за промишлените стоки, подчерта докладчикът, показва успехите на нашия народ в строителството на социализма, показва бащинските грижи които полага нашата партия за благоденствието на трудещите се в нашата страна.“

Ст. матросът Татарски каза: — „... С голямо задоволство посрещнах Министерското постановление, с което се подобрява материал-

но състояние на трудещите се. Но ние матросите в змяна на това трябва да работим още по упорито за овладяване на военното майсторство, да увеличим броя на отличниците в бойната и политическа подготовка и да бъдем смели защитници на родните брегове, верни пазители на родните интереси“.

Жак Лей

Вълнуващ митинг на братство и дружба

Трудещите се от гр. Сталин изразиха безрезервната си солидарност към великото дело на героичния корейски народ

Трудещите се от град Сталин посрещнаха възторжено на 25 март доблестния син на героичния корейски народ другаря Пак Ен. В първите редици на посрещачите бяха членовете на бюрата на Окръжния, Околийския и Градския комитети на БКП, начело с кандидат члена на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията др. Ст. Павлов, вицеконсулт на Съветския съюз в гр. Сталин др. Вл. Домрачев, контр-адмиралът Бр. Орманов, председателите на Градския, Околийския и Окръжен народни съвети, начело с др. Петър Бомбов, членовете на Окръжния, Околийски и Градски комитети за защита на мира начело с председателя на Окръжния комитет др. Н. Минчев, председателката на ОСПС др. Св. Касабова, председателят на Окръжното настоятелство на БЗНС др. Т. Янакиев, директори на културни институти, представителни части на народния флот, ударници и хиляди трудещи се от града. Топло и развълнувано,

председателят на Градския народен съвет др. Сергей Тодоров, пръв приветствува скъпия гост, поднасяйки му букет. Чиста братска! целувка завършва приветствените думи на другаря Тодоров. Народът нестихващо скандира „Ким Ир Сен — Червенков“, „Сталин — Ким Ир Сен — Червенков“.

От гарата до площад „Независимост“ потегля развълнувана и възторжена манифестация. Само за няколко минути площадът се изпълни с народ.

Другарят Николай Минчев открива митинга.

На езика на великия руски народ другарят Пак Ен разправя за борбата на своя славен народ.

„Сега — каза др. Пак Ен — нашата цел в борбата е не територията, а унищожаването на врага. Нашият лозунг е — „Нито един американец жив на корейска земя“ Ние не искаме да останат живи злодеите, за да не отидат и подхванат нова кървава война над друг мирен и трудолюбив народ“.

„Във американците от Ко-

рея“ издигат глас трудещите се. Нашият трудещ се народ в България е верен съчувствен на героичния Корея. Затова така топло и прясълзи, от името на българските майки, покрусени скръбта на корейските жейбаба Пенка Дъникова, пргърна и целуна като род син др. Пак Ен. Трогателни сцени на искрена обич братски чувства се редят е на след друга.“

Гора от ръце изпраща прчетената от др. Иван Нвачев, секретар на Градския комитет на БКП телеградо героичния Ким Ир Сводач на корейския народ, историческата му борба срещу американските завоеатели. И като израз на невидни чувства митингът почна да скандира „Сталин, Сталин, това скъп и родно за всяко честно съце име, което вдъхновява корейския народ-герой в голямата справедлива и смелоборба, това име, което въздушевява нашия народ труд и непрестанна борба за делото на мира и социализма.“